

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้าง
ความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
Development of the Learning Activities Based on Cooperative
Learning Approach Using Stories Books to Enhance Abilities
in Reading and Write Spell for Prathom Suksa 1

ผู้วิจัย นางสุทธินี ศรีเพชร

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์

Resercher : Mrs. Suttinee Sornphet; Thesis Advisor : (1) Asst. Prof. Dr.Watana Suwannatrai

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบ ความสามารถในการอ่าน และการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้หนังสือนิทาน 3) เพื่อศึกษาเจตคติชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้หนังสือนิทาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านค่านางโศก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา Mukdahan ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 19 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบเป็นกลุ่ม (Cluster Random Sampling) สาเหตุที่เลือกโดยวิธีนี้เพราะว่าโรงเรียนมีชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ห้อง และนักเรียนที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง สามารถเป็นตัวแทนของประชากรได้ เพราะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในกลุ่มเครือข่ายคำสร้อยพัฒนาศึกษาทุกโรงเรียน จัดห้องเรียนแบบคละความสามารถ และจากการประเมินคุณภาพทางการเรียนทุกโรงเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใกล้เคียงกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 24 แผน 2) หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 8 เล่ม 3) แบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีลักษณะเป็นแบบวัดปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ รวม 20 ข้อ 4) แบบวัดเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยมีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งเป็นภาพหน้าคน มี 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย จำนวน 20 ข้อ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และร้อยละ (Percentage) วิเคราะห์หาค่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยการทดสอบค่าที (t-test) ชนิดกลุ่มตัวอย่างไม่อิสระต่อกัน (Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่าน และการเขียนสะกดคำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าเท่ากับ 82.50/81.32

2. ความสามารถในการอ่าน และการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. เจตคติของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอยู่ในระดับมาก

ABSTRACT

The purposes of this research were : 1) to develop the Cooperative Learning Activities by Using the Children's Book for Enhancing ability of Reading and Writing Words for Prathom Suksa 1 on the basis of the criterion of 80/80, 2) to compare student's learning achievement between pre-learning and learning post-learning by the Cooperative Learning Activities by Using the Children's Book for Enhancing ability of Reading and Writing Words for Prathom Suksa 1, 3) to investigate students attitudes to the Cooperative Learning Activities by Using the Children's Book for Enhancing ability of Reading and Writing Words for Prathom Suksa 1. The subjects of this study were 19 Prathom Suksa 1 students at Ban Khumnangoke School in semester of academic year 2012. They were selected by cluster random sampling.

The instruments employed included : 1) 24 lesson plans, 2) 8 the Children's Book, 3) an ability of Reading and Writing Words. and 4) an attitude test.

The statistic to analyze the data are mean, standard deviation and percentage were used. To analyze the learning achievement and retention of students, t-test (Dependent Samples) were employed.

The results of this research were as follows :

1. The efficiency of the Cooperative Learning Activities by Using the Children's Book for Enhancing ability of Reading and Writing Words for Prathom Suksa 1 was 82.50/81.32

2. The posttest average score of the students learning the Cooperative Learning Activities by Using the Children's Book for Enhancing ability of Reading and Writing Words was higher than the pretest average score at the .01 level of singnificance.

3. The average score of the students' attitudes on the Cooperative Learning Activities by Using the Children's Book for Enhancing ability of Reading and Writing Words was at the high level.

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ แสดงถึงเอกลักษณ์และมรดกทางปัญญาเป็นวัฒนธรรมอันล้ำค่า ภาษาจึงเปรียบเสมือนหัวใจสำคัญของมนุษย์ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องอย่างยิ่ง ที่คนไทยทุกคนจะต้องรู้จักใช้ภาษาไทยในการพูดและการเขียนอย่างถูกต้อง เพื่อจะได้ใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ สมควรที่คนไทยทุกคนต้องช่วยกันอนุรักษ์ภาษาไทยให้ดำรงอยู่คู่กับความ เป็นเอกราชของชาติไทยสืบไปพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน ทรงมีพระราชดำรัสพระราชทาน เนื่องในการประชุมทางวิชาการของชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พุทธศักราช 2505 ความตอนหนึ่งว่า ภาษาไทยเป็นเครื่องมือ อย่างหนึ่งของชาติ ภาษาทั้งหลายเป็นเครื่องมือของมนุษย์ชนิดหนึ่ง คือเป็นทางสำหรับ แสดงความคิดเห็นอย่างหนึ่ง เป็นสิ่งสวยงามอย่างหนึ่ง เช่น ในทางวรรณคดีเป็นต้นฉะนั้น จึงจำเป็นต้องรักษาไว้ให้ดี ประเทศไทยนั้น มีภาษาเป็นของตนเองซึ่งต้องหวงแหน ประเทศใกล้เคียงของเราหลายประเทศ มีภาษาเป็นของตนเองแต่ไม่ค่อยแข็งแรง เขาต้องพยายามหาทางที่จะสร้าง ภาษาของตนไว้ให้มั่นคง เราโชคดีที่มีภาษาของตนเองแต่โบราณ จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องรักษาไว้ (สนม ครุฑเมื่อง, 2550, หน้า 1) สอดคล้องกับแนวคิดของ กรมวิชาการ (2545, หน้า 7) ที่กล่าวว่าคนไทยจำเป็นต้องศึกษาภาษาไทยเพื่อให้มีความรู้และทักษะ สามารถนำความรู้ทางภาษาไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญของชาติ เพราะภาษาสร้างความรู้สึกร่วมกันน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เป็นพวกเดียวกันหรือมีอะไรๆ ที่เหมือนกัน ถ้าต้องการที่จะปรับปรุง การศึกษาให้มีความหมายต่อชีวิตก็ต้องปรับปรุงการเรียน การสอนภาษาไทย ในทุกระดับชั้นโดยเร่งด่วนเพราะภาษา เป็นชีวิตของชาติ เป็นศูนย์รวมความคิดของชาติ และเป็น วิถีทางที่จะนำไปสู่การพัฒนาบุคลิกภาพทุกด้าน

ด้วยเหตุนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 จึงได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นสาระพื้นฐานสำคัญที่ทุกคนจะต้องเรียนรู้ เป็นสาระ

หลักที่ใช้เป็นหลักในการจัดการเรียนการสอน เพื่อเป็น พื้นฐานการเรียนรู้ การแก้ปัญหา และการดำรงชีวิตให้มี คุณภาพ ประกอบด้วย 5 สาระ ได้แก่ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา สาระที่ 5 วรรณคดี และ วรรณกรรม ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร นอกจากจะมุ่งเน้นพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนแล้ว ยังมีจุดเน้นสำคัญหลาย ประการ เช่น การสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ การใช้ภาษาในการแก้ปัญหาต่างๆ ในชีวิตประจำวัน การใช้ ภาษาเพื่อทำความเข้าใจเรื่องราวความรู้และประสบการณ์ ส่วนการพูด และการเขียนเป็นทักษะของการแสดงออก ด้วยการแสดงความคิดเห็น ความรู้และประสบการณ์ หาก ผู้เรียนมีทักษะและเห็นคุณค่าของภาษาไทย ก็จะสามารถ ใช้เป็นเครื่องมือสื่อความคิด ความเข้าใจ เจตคติ ตลอดจน แสวงหาความรู้ประสบการณ์ต่างๆ เพิ่มเติมสำหรับนำไปใช้ ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการจึง ได้กำหนดตัวชี้วัดของการเรียนภาษาไทย โดยมุ่งให้ผู้เรียน มีทักษะในการใช้ภาษาดังกล่าว ซึ่งจะช่วยให้สามารถรับรู้ ข้อมูล ข่าวสารได้อย่างถูกต้องมีประสิทธิภาพ และสามารถ ใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม พัฒนาการอ่าน และการเขียนเพื่อช่วยในการคิด ตัดสินใจ แก้ปัญหา และวินิจฉัยเหตุการณ์ต่างๆ อย่างมีเหตุผล ตลอดจนมีเจตคติที่ถูกต้องต่อการเรียนภาษาไทย ทั้งใน ด้านที่เป็นวัฒนธรรมและด้านเสริมสร้างความงดงามใน ชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 37)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นวิชาสำคัญ และ จำเป็นที่คนไทยต้องศึกษาเรียนรู้ให้ถูกต้อง เพื่อที่จะ สามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถ ติดต่อสื่อสารให้คนอื่นเข้าใจ เป็นสื่อกลางในการสืบทอด วัฒนธรรม สามารถถ่ายทอด อนุรักษ์และสร้างสรรค์ วัฒนธรรมให้เป็นมรดกสืบทอดกันมา การใช้ภาษาไทยที่ ถูกต้องจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะถ้าพูด อ่าน และ เขียน ไม่ถูกต้องก็ไม่สามารถสื่อสารให้คนอื่นเข้าใจได้ ผล ของการเจรจาอมล้มเหลว สอดคล้องกับความเห็นของ กรมวิชาการ (2546, หน้า 5) ที่กล่าวว่าภาษาไทยเป็น เครื่องมือสื่อสารแสดงความรู้สึกรู้สึกนึกคิด ทำให้เกิดความ

เข้าใจอันดีต่อกัน นอกจากนั้นภาษาไทยยังมีความสัมพันธ์กับวัฒนธรรมอย่างแยกกัน ไม่ออก เพราะเป็นเครื่องสะท้อนวัฒนธรรมของสังคมทั้งในอดีตและปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นที่คนไทยทุกคนต้องศึกษา และช่วยกันอนุรักษ์ภาษาไทยด้วยการฝึกฝนการใช้ภาษาไทยของตนเองให้ถูกต้อง และจำเป็นต้องรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาตลอดจนหมั่นฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ

ปัจจุบันการใช้ภาษาไทยมักเกิดปัญหาอยู่เสมอ เพราะคนไทยมองข้ามความสำคัญของภาษาไทย โดยคิดว่าเป็นภาษาของตัวเอง ใช้สื่อสารพูดจากันตั้งแต่เล็ก ๆ แล้วไม่จำเป็นต้องศึกษาหรือให้ความสนใจเพิ่มเติมอีก นักเรียนและบุคคลทั่วไปบางกลุ่มมองข้ามการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องทั้งทางด้านการพูด และการเขียนรวมทั้งการใช้ถ้อยคำให้เหมาะสมไม่ให้ความสำคัญของภาษาไทย และใช้ภาษาไทยตามผู้ที่มีชื่อเสียงในสังคมหรือสื่อมวลชน บางครั้งทำให้ใช้ภาษาไทยผิดเพราะไม่รู้ หรือไม่เห็นความจำเป็น วิชาภาษาไทยเป็นวิชาพื้นฐานที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ในวิชาต่างๆ ดังนั้นการจัดกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย จึงมีความสำคัญต่อผู้เรียนมาก ซึ่งควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขโดยเร่งด่วน ใน การเรียนการสอนทุกวิชานั้น ผู้เรียนจะต้องมีการสื่อสารด้วยการอ่าน และการเขียนอยู่เสมอ ผู้เรียนจะเป็นผลสะท้อนกลับให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการสอนของครู แต่ในความเป็นจริงพบว่าผู้เรียนที่กำลังศึกษามักประสบกับปัญหาการอ่าน และการเขียน คือไม่สามารถอ่านและเขียนได้ถูกต้อง การอ่านและ การเขียนไม่ถูกต้องหรือไม่คล่อง เป็นอุปสรรคทำให้การถ่ายทอดความคิดของตนเองไม่สัมฤทธิ์ผล ปัญหาการอ่านและการเขียนในระดับชั้นประถมศึกษา จึงเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะจะเป็นปัญหาต่อเนื่องในระดับชั้นที่สูงขึ้นต่อไป (กรมวิชาการ, 2546, หน้า 8)

จากการศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนบ้านคำนางอโศก อำเภอนิคมคำสร้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร ปีการศึกษา 2551-2552 พบว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีผลสัมฤทธิ์ ร้อยละ 67.35 และ 68.51

ตามลำดับซึ่งผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ เพราะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่น่าพอใจที่โรงเรียนตั้งไว้คือ ร้อยละ 70 (งานวิชาการ, โรงเรียนบ้านคำนางอโศก, 2551-2552, หน้า 7) และจากการประเมินผลกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ตามโครงการการนิเทศ 100 % ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร ปีการศึกษา 2551 พบว่าผลการประเมินทักษะด้านการอ่าน (อ่านออก) มีนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการอ่าน คือ อ่านช้าตลอดถึงอ่านช้ามากจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 13.53 และที่อ่านไม่ได้เลย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.24 ส่วนผลการประเมินทักษะด้านการเขียน โดยเฉพาะการเขียนชื่อ และนามสกุล มีนักเรียนที่มีปัญหา ด้านการเขียน คือเขียนไม่ถูกต้อง ตลอดจนเขียนผิดเล็กน้อยจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 34.58 และเขียนชื่อพร้อมนามสกุลของบุคคลในครอบครัว ไม่ถูกต้องสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 84.47 (กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษา มุกดาหาร, 2551, หน้า 9) จะเห็นได้ว่าภาษาไทยถึงแม้จะเป็นภาษาประจำชาติ และเป็นวิชาพื้นฐานที่จะเรียนในวิชาอื่นๆ ก็ตามแต่ก็ยังมีนักเรียนที่มีปัญหา ที่ต้องได้รับการแก้ไขด้านการอ่านและการเขียนอยู่เป็นจำนวนมาก และพบว่านักเรียนกลุ่มที่ไม่มีทักษะด้านการอ่านมากกว่าร้อยละ 80 จะไม่มีทักษะด้านการเขียนด้วย ปัญหาการอ่านและ การเขียน จึงเป็นปัญหาที่เป็นสาเหตุที่ทำให้นักเรียนอ่าน และเขียนสะกดคำไม่ได้ในชั้นที่สูงขึ้น ครูผู้สอนในระดับประถมศึกษาต้องสอนทุกวิชาในชั้นหนึ่งๆ ประกอบกับมีภาระงานอื่นๆ ที่สนับสนุนการสอนอีกมาก จึงทำให้ครูไม่มีเวลาแก้ไขนักเรียนที่มีปัญหา เหล่านั้นได้อย่างรวดเร็ว และจริงจังโดยเฉพาะปัญหาด้าน การอ่าน และการเขียนสะกดคำ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่นักเรียนจะต้องได้รับการแก้ไขข้อบกพร่องตั้งแต่เริ่มต้น เพราะถ้านักเรียนไม่ได้รับการแก้ไข อาจทำให้อ่านและเขียนสะกดคำผิดพลาดไป การแก้ไขข้อบกพร่องด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำนั้น นักเรียนจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนทักษะการอ่าน และการเขียนสะกดคำ อย่างสม่ำเสมอ

นอกจากนี้ยังพบว่า รูปแบบการเรียนการสอนก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและน่าสนใจ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เพราะการเรียนแบบร่วมมือมีพื้นฐานมาจากแนวคิดที่ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นธรรมชาติของปฏิกิริยาทางสังคม เพราะคนในสังคมเรียนรู้สิ่งต่างๆ โดยการมีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกคนอื่นๆ ในสังคม มีการแบ่งปันความคิดความเชื่อซึ่งกันและกัน มนุษย์เรียนรู้สิ่งต่างๆ โดยวิธีร่วมมือ หรือรับการช่วยเหลือจากผู้อื่น ตั้งแต่เกิด (สัมพันธ์ วงษ์ดี, 2544, หน้า 3) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภนันท์ หงส์ภู (2550, บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนเรียงความด้วยการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้แผนภูมิตักษะการเขียนเรียงความด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้แผนภูมิความคิดมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ นักเรียนมีความสามารถในการเขียนเรียงความได้ในระดับดี มีความมั่นใจในตนเอง กล้าแสดงออก และกระตือรือร้นในการเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิชาติ ชมพูทัศน์, (2552, บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมการเขียนบทร้อยกรองโดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมส่งเสริมการเขียนบทร้อยกรองโดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมส่งเสริมการเขียนบทร้อยกรองโดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมส่งเสริมการเขียนบทร้อยกรองโดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ อยู่ในระดับมากที่สุด

การแก้ปัญหาการอ่านและการเขียนสะกดคำ อาจทำได้หลายวิธี แต่วิธีที่ผู้วิจัยสนใจและคิดว่าสามารถ

แก้ปัญหาการอ่านและเขียนสะกดคำได้ดีคือ คือการนำนิทานมาใช้ เป็นสื่อในการเรียนการสอน นิทานช่วยเสริมสร้างพัฒนาการทางภาษาความคิด และจินตนาการของผู้เรียนซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ สาวิตรี รุณเจริญ (2549, หน้า 29-32) ที่กล่าวว่านิทานให้คุณค่าและความสำคัญสำหรับเด็กเพราะนิทานสร้างเสริมปัญญาแก่เด็ก ปลูกฝังเด็กให้เป็นคนช่างคิด ช่างถาม ช่างสังเกต เด็กเกิดการเรียนรู้ทางภาษาได้เร็ว จับประเด็นและวิเคราะห์ เก่ง สร้างสมาธิ สร้างคุณธรรม มีความฉลาดทางอารมณ์ และสร้างเด็กให้รักการอ่าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เมตตา บุญยะศรี (2552, หน้า บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาหนังสือนิทานเพื่อส่งเสริมการอ่านและเขียนสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่าหนังสือนิทานที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด นักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานมีความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทาน เพื่อส่งเสริมการอ่านและเขียนสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก นอกจากนั้นผู้วิจัยยังเห็นว่า นิทานสามารถเสริมสร้างพฤติกรรมพื้นฐาน และบุคลิกภาพที่ดีงามให้กับเด็กและยังเป็นสื่อที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน ตัวละครในนิทานสามารถปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดี ตลอดจนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ทำให้นักเรียนสนใจบทเรียน มีความกระตือรือร้นที่จะเรียน ดังนั้นการใช้นิทานเป็นสื่อจึงสามารถส่งเสริมทักษะการอ่าน และการเขียนสะกดคำได้ดี ซึ่งจะสามารถช่วยแก้ปัญหาผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาไทยที่ต่ำให้สูงขึ้นได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จึงสนใจที่จะนำรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือโดยใช้หนังสือนิทาน มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพราะเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่สามารถสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนมีการใช้สื่อที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ และความสนใจของนักเรียน ส่งเสริมให้

นักเรียนได้เรียนรู้ตามที่ตนเองต้องการ ซึ่งจะส่งผลให้ นักเรียนได้พัฒนาความสามารถตามศักยภาพ และทำงาน ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามเกณฑ์ ประสิทธิภาพ 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน และเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้หนังสือนิทาน

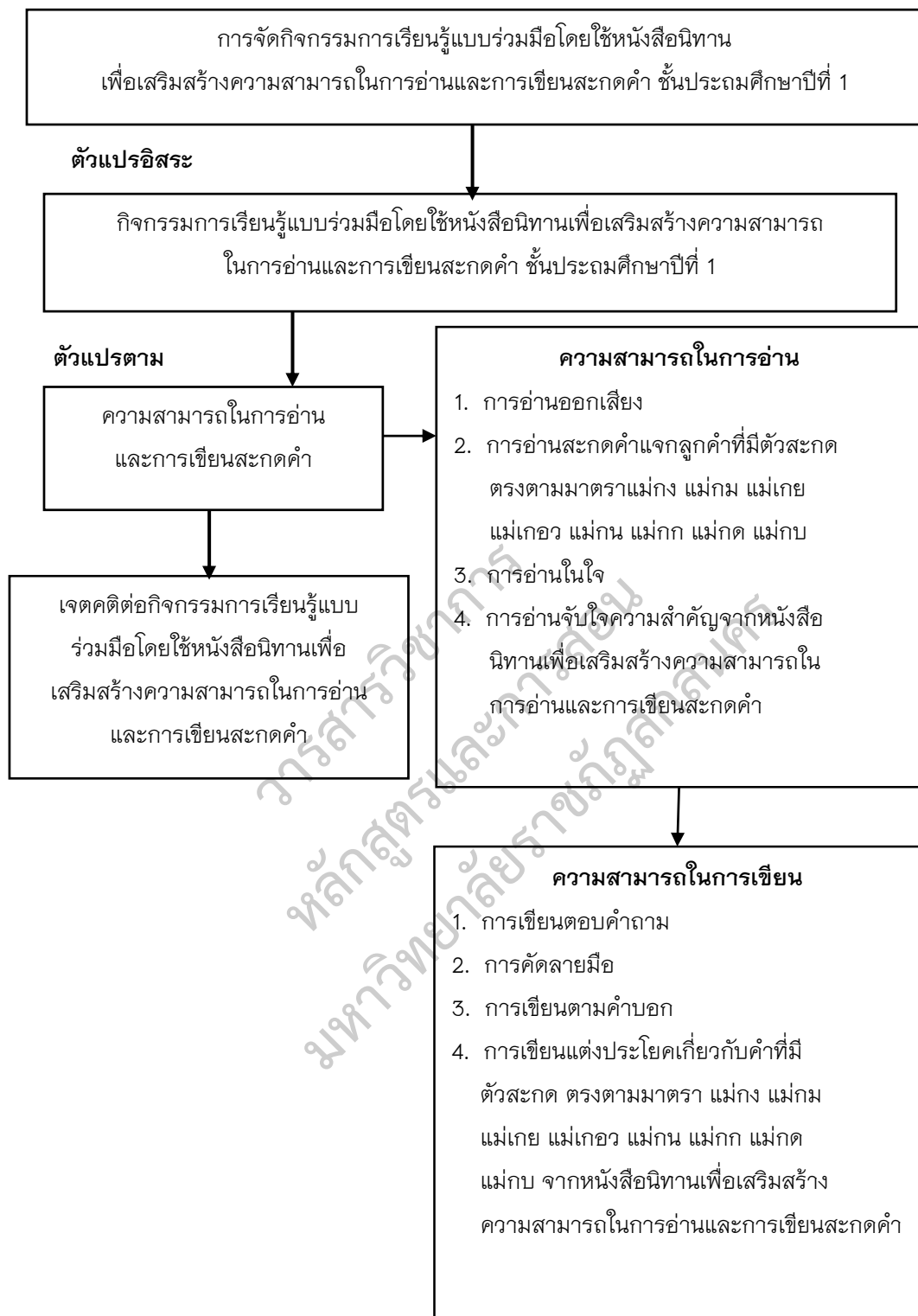
เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน

3. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

วารสารวิชาการ
หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนในกลุ่มเครือข่าย คำสร้อยพัฒนศึกษา อำเภอนิคมคำสร้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี จำนวน 7 โรงเรียน จำนวน 7ห้องเรียน มีนักเรียนรวมทั้งสิ้น 165 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนบ้านค่านางโกล อำเภอนิคมคำสร้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี จำนวน 19 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเป็นกลุ่ม (Cluster Random Sampling) สาเหตุที่เลือกโดยวิธีนี้เพราะว่าโรงเรียนมีชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 ห้อง และนักเรียนที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง สามารถเป็นตัวแทนของประชากรได้ เพราะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในกลุ่มเครือข่ายคำสร้อยพัฒนศึกษาทุกโรงเรียน จัดห้องเรียนแบบคละความสามารถ และจากการประเมินคุณภาพทางการเรียนทุกโรงเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใกล้เคียงกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ มีดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 24 แผน

2. หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 จำนวน 8 เล่ม

3. แบบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีลักษณะเป็นแบบวัดปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ รวม 20 ข้อ

4. แบบวัดเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยมีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่าซึ่งเป็นภาพหน้าคน มี 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย จำนวน 20 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยเชิงทดลอง (Pre-Experimental Design) มีรูปแบบดำเนินการทดลองคือมีกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว มีการวัดก่อนการทดลอง 1 ครั้ง และวัดหลังการทดลอง 1 ครั้ง ได้ดำเนินการทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design ระยะเวลาในการทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมด 24 แผน ใช้เวลา 24 ชั่วโมง ระยะเวลา ตั้งแต่วันที่ 3 ธันวาคม 2555 ถึงวันที่ 10 มกราคม 2556 ทั้งนี้ไม่รวมเวลาที่ใช้ในการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ ก่อนเรียนและหลังเรียน ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยทดลองกับกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนบ้านค่านางโกล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี จำนวน 19 คน โดยใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ใช้เวลาเรื่องละ 3 ชั่วโมง รวมเวลาทดลอง 24 ชั่วโมง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1 สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.)

2. การวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติ ดังนี้

2.1 การหาค่าเที่ยงตรง (validity) ของแบบทดสอบระหว่างข้อสอบแต่ละข้อ โดยสูตรค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC

2.2 การหาค่าความยาก (Difficulty : P) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ

2.3 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination : r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ

2.4 การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder-Richardson

3. หาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E_r/E_2

4. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง เปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนและก่อนเรียนโดยใช้สถิติ t-test ชนิดกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระจากกัน

5. วิเคราะห์เจตคติของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าประสิทธิภาพ 82.50/81.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. ความสามารถในการอ่าน และเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. เจตคติของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 อยู่ในระดับ มาก

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สามารถอภิปรายผลการศึกษาได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้หนังสือนิทาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 82.50/81.32 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/ 80 ที่กำหนดเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก

1.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าวิธีการสร้างและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้หนังสือนิทาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ อย่างดี และเป็นระบบ ซึ่งได้รับการตรวจสอบแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ

1.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร เนื้อหา เทคนิคการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ การจัดสร้างหนังสือนิทาน ผ่านการทดลองปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง ซึ่งเนื้อหาของหนังสือนิทานเป็นเรื่องที่ตรงกับความสนใจของนักเรียน สนุกสนาน มีคุณค่า ให้แง่คิดที่ดี ภาพประกอบของหนังสือนิทานสวยงาม ตัวละครอยู่ในวัยเดียวกันกับผู้เรียน จึงส่งเสริมการอ่าน และเขียนสะกดคำได้ดี

1.3 คำที่นำมาใช้ในการแต่งหนังสือนิทาน คัดเลือกจากหนังสือเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มาแต่งเป็นเรื่องราว ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและความสนใจของผู้เรียน ทำให้ได้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความสมบูรณ์ ดังที่ กรมวิชาการ (2545, หน้า 37-39) กล่าวว่านิทานเป็นกิจกรรมที่ถือว่าเป็นหัวใจของการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมความคิดช่วยให้เด็กคิดอย่างมีจินตนาการ ทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้ฟังมีความสุข สนุกสนานและเพลิดเพลินเป็นการพัฒนาทักษะทั้งการฟังและการพูด การอ่าน การเขียน และการกล้าแสดงออก เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดสร้างสรรค์ ช่วยให้เกิด

เกิดความอบอุ่น มีที่พึ่งทางใจรู้สึกว่าคุณเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เพราะขณะที่เด็กพึ่งนิทานนั้น เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์อันดี กับพ่อแม่ ครูและเพื่อน ช่วยให้เด็กเกิดจินตนาการจากเรื่องที่ได้รับฟัง เช่น เรื่องเกี่ยวกับนางฟ้าเกี่ยวกับธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ช่วยให้เด็กรู้จักโลกในแง่มุมต่างๆ นิทานที่ได้รับฟัง ทำให้สามารถตัดสินใจในการแสดงออก หรือตอบสนองต่อเหตุการณ์ต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง เด็กมองโลกในแง่ดี ช่วยให้เด็กคลายความเครียด เพลิดเพลินสนุกสนาน จำเรื่อง ที่ได้รับฟัง ปลูกฝังสิ่งที่ดีงามให้กับเด็กเพื่อให้เด็กมีเจตคติที่ดีต่อโลกและชีวิต เราสามารถที่จะใช้นิทานเป็นสื่อได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะในเด็กระดับชั้นอนุบาลและประถมศึกษา ซึ่งแสดงว่ากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเหมาะสมที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เมตตา บุญยศรี (2552, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาหนังสือนิทานเพื่อส่งเสริมการอ่านและการเขียนสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า หนังสือนิทานที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด นักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานมีความสามารถในการอ่าน และเขียนสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทาน เพื่อส่งเสริมการอ่านและการเขียนสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก

2. ความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะ

2.1 กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีหลักการออกแบบที่ดี ได้ศึกษาหลักการสร้างเครื่องมือในการวัดผลประเมินผล

อย่างละเอียด ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานในการอ่านเนื้อหาจากหนังสือนิทาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ การตั้งคำถามที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ ในกิจกรรมทำบทบาทเรียนของนิทานแต่ละเรื่อง ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่เรียน การใช้รูปภาพประกอบในแบบฝึกทักษะทุกกิจกรรมมีความเหมาะสม ทำให้นักเรียนเกิดความเพลิดเพลินในการทำแบบฝึกทักษะ

2.2 ครูผู้สอนได้จัดกระบวนการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการคิด โดยเฉพาะการเรียนรู้แบบร่วมมือ นักเรียนได้ช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ จึงส่งผลให้นักเรียนกระตือรือร้นที่จะเรียน และนิทานทั้ง 8 เรื่องที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ยังมีกิจกรรมให้นักเรียนฝึกทำเล่นอย่างหลากหลาย นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง ก่อนทำการจัดกิจกรรมครูได้ชี้แจงขั้นตอนต่างๆ ให้นักเรียนทราบ นักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมจนเกิดทักษะความชำนาญ สามารถพัฒนาการอ่านและการเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้อง เหตุผลดังกล่าวข้างต้นทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำดีขึ้น และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาไทยสูงขึ้นด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมสนธิ ไพศาล (2548, บทคัดย่อ) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ หงส์สา ดวงจันทร์โชติ (2548, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะและหนังสือส่งเสริมการอ่านเรื่องมาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่าการใช้แบบฝึกและหนังสือส่งเสริมการอ่านเรื่องมาตรฐานตัวสะกดมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.33/86.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

3. เจตคติของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.71 อยู่ในระดับ มาก แสดงว่ากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้หนังสือนิทานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นการจัดการกิจกรรมที่ดี และมี

คุณค่านักเรียนมีความสนใจ ในการอ่าน และชื่นชอบที่จะอ่านหนังสือนิทานดังกล่าว นักเรียนอ่านแล้วเกิดทักษะในการอ่านได้รับความรู้ ความสนุกสนานเพลิดเพลิน มีนิสัยรักการอ่านมีเจตคติต่อการอ่านและการเขียนมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจาก

3.1 กระบวนการสร้างและพัฒนาหนังสือนิทานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ คือ ศึกษาหลักสูตร ทฤษฎีการเรียนรู้ต่างๆ ศึกษาจากเอกสาร เนื้อหา เทคนิค การสร้างแล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง

3.2 ความเหมาะสมในรูปแบบการใช้ภาษา เนื้อหา การดำเนินเรื่อง การจัดภาพ ตลอดจนรูปแบบ เมื่อมีข้อบกพร่องก็นำมาปรับปรุงแก้ไขจนได้หนังสือนิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำ ที่มีคุณภาพ

3.3 การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น เกิดแรงจูงใจในการเรียน การบอกจุดประสงค์ก่อนเรียน ทำให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของบทเรียน การจัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดเจตคติต่อการเรียนรู้ในระดับมาก หนังสือนิทาน แต่ละเล่มจัดทำรูปเล่มสวยงาม เนื้อหาสอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นของนักเรียน จึงเป็นแรงจูงใจอีกอย่างหนึ่งให้นักเรียนอยากอ่าน อยากศึกษา ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี และได้รับประโยชน์จากการอ่าน ดังที่ กุญชรีย์ คำชาย (2546, หน้า 159) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของเจตคติว่าประกอบด้วย องค์ประกอบ 3 ด้าน คือ 1) องค์ประกอบด้านความรู้ องค์ประกอบด้านความรู้จะเป็นตัวกำหนดองค์ประกอบด้านความรู้สึกและพฤติกรรม 2) องค์ประกอบด้านความรู้สึก และพฤติกรรม 3) องค์ประกอบด้านพฤติกรรม การที่ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ความรู้สึกในด้านบวก ย่อมเกิดเป็นเจตคติทางบวก เจตคติทางบวกจะทำให้ประทับใจซาบซึ้ง กับประสบการณ์ที่ผ่านมา

จากเหตุผลดังกล่าวทำให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ได้หนังสือนิทานเพื่อส่งเสริมการอ่านและการเขียนสะกดคำ ที่มีประสิทธิภาพ ตรงตามความต้องการ ความสนใจของนักเรียน สอดคล้อง

กับสภาพท้องถิ่น สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาการอ่านและการเขียนสะกดคำตามมาตรฐานที่กำหนดได้เป็นอย่างดี เป็นการเพิ่มพูนทักษะพื้นฐานทางด้านการอ่านและการเขียน ส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เชื่อมโยงสู่สาระการเรียนรู้อื่นได้เป็นอย่างดี เป็นการพัฒนาทักษะ การอ่าน และการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อการพัฒนาการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านภาษาและการกล้าแสดงออก ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านคำนางโองกสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร ผลการวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร

1.1.1 ผู้บริหารควรสนับสนุนงบประมาณ ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์

1.1.2 ผู้บริหารควรสนับสนุนการพัฒนาการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ในกิจกรรมการเรียนรู้อื่นๆ เช่น กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ เพื่อประโยชน์ต่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.2 ข้อเสนอแนะสำหรับครู

1.2.1 ครูควรเตรียมอุปกรณ์ และสื่ออุปกรณ์อื่นๆ ให้พร้อม เช่น บัตรคำ รูปภาพ ให้เพียงพอสำหรับผู้เรียน

1.2.2 ครูสามารถใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ในรายวิชา อื่นๆ ในชั้นที่สูงขึ้น เพื่อเป็นการเสริมทักษะให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติมากยิ่งขึ้น

1.2.3 ครูควรแจ้งผลการประเมินทุกครั้ง เพื่อให้ นักเรียนทราบความก้าวหน้า

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ประเภท วิธีการ เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นและชีวิตประจำวัน เช่น การทอผ้า การจักสาน การทำนาข้าว ฯลฯ เพื่อให้ผู้เรียนจะได้ใช้เชื่อมโยงการเรียนรู้สู่ชีวิตประจำวัน

2.2 ควรนำกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ กิจกรรมสร้างสรรค์ เพื่อให้
นิทาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในด้านภาษา และการ ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างหลากหลาย และเป็นการพัฒนา
กล้าแสดงออก ไปจัดการเรียนการสอนในลักษณะการบูร ทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนไปพร้อมกัน
ณาการเนื้อหาสาระในกิจกรรมการเรียนรู้อื่นๆ เช่น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุม
สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กรมวิชาการ. (2545). *การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- _____. (2546). *กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภาลาดพร้าว.
- เมตตา บุญยะศรี. *การพัฒนาหนังสือนิทานเพื่อส่งเสริมการอ่านและเขียนสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกด
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2552.
- โรงเรียนบ้านค่านางโสก. (2551). *รายงานการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2550-2551*.
อัตลัาเนา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สนม ครูชเมื่อง. (2550). *การเขียนเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ : บริษัทต้นอ้อ.
- สมพันธ์ วงษ์ดี. (2544). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือในรายวิชาดนตรีพื้นฐานนาฏศิลป์
และการละครเพื่อพัฒนาสัมพันธภาพของนักศึกษา : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ*. วิทยานิพนธ์ ค.ด.
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- สมสนิท โปศาล. (2548). *การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะและหนังสือส่งเสริม การอ่านเรื่อง
มาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. กาลิณธุ์: โรงเรียนนางามวิทยา.
- สาวิตรี รุณเจริญ. (2549). "นิทานทำให้เด็กฉลาด," *วารสารศูนย์บริการวิชาการ*. 14 (2) : 29-32; เมษายน -
มิถุนายน 2549.
- อภิชาติ ชมภูพัตน์. (2552). *การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมการเขียนบรรยายโครงโดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ
กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.